

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/26/2018
Identifikačné číslo spisu:	1516215309
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1516215309.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu G. R., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v T., I., zastúpeného I. T., narodeným XX. X. XXXX, bývajúcim v T., X., proti žalovanému E. E., narodenému XX. X. XXXX, bývajúcemu v T., O., zastúpenému JUDr. Janou Bajúžikovou, advokátkou so sídlom v Michalovciach, Štefánikova 8, o určenie neplatnosti darovacích zmlúv, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 12C/182/2016, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 4. októbra 2017 sp. zn. 14Co/173/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 29. decembra 2016 č. k. 12C/182/2016-116 tak, že žalovanému zakázal, aby akokoľvek nakladal s nehnuteľnosťami bližšie identifikovanými vo výroku rozhodnutia.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Odvolaciemu súdu vyčítal, že nezohľadnil jeho vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Podľa žalovaného odvolací súd mal odvolanie odmietnuť, pretože ho nepodal žalobca a ani ním splnomocnený zástupca. Navyše odvolanie bolo podané na základe klamlivých tvrdení majúcich za cieľ osvedčiť nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, zastúpenou advokátom, sa zaoberal jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

4. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

5. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

7. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj R 19/2017). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie dovolateľom namietanej vady zmätočnosti.

8. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa atribút rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a dospel k záveru, že v danom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu takýto atribút nespĺňa.

9. Dovolací súd nespochybňuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a nariadil neodkladné opatrenie, môže byť rozhodnutím vo veci samej za predpokladu, ak samotné neodkladné opatrenie zahŕňa v sebe vec samu. V tejto súvislosti dáva dovolací súd do pozornosti uznesenie najvyššieho súdu z 11. októbra 2017 sp. zn. 3 Cdo 157/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 21/2018, podľa ktorého „dovolanie nie je podľa § 420 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takeého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého bola podaná nadväzujúca žaloba.“ K obdobnému záveru dospel dovolací súd aj v rozhodnutiach sp. zn. 6 Cdo 198,199/2017, sp. zn. 8 Cdo 83/2017.

10. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca, okrem návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podal aj žalobu vo veci samej, o ktorej súd prvej inštancie zatiaľ meritórne nerozhodol. Nejde preto o prípad neodkladného opatrenia, v ktorom by bola obsiahnutá vec sama, a teda o prípad, kedy by išlo o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutie odvolacieho súdu nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Nie sú tak splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 420 C. s. p. Dovolateľ dovolaním napadol uznesenie odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie nie je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia prípustné.

11. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd nerozhodoval, lebo konanie nie je doteraz skončené. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p., ktoré sa v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. primerane použije aj na dovolacie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa končí konanie u odvolacieho alebo dovolacieho súdu, sa rozumie len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej. Rovnako ako dovolací súd nerozhoduje o trovách dovolacieho konania v prípade, ak zruší rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne aj rozhodnutie prvoinstančného súdu) a vec vracia na ďalšie konanie (§ 453 ods. 3 C. s. p.), tak nerozhoduje o trovách dovolacieho konania ani v prípade, ak dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (a ak konanie nebolo už skôr skončené). Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvej inštancie, nepochybne podľa vyššie uvedeného nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O trovách dovolacieho konania preto rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí o uplatnenom nároku.

13. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.